

Tình Già

Tác Giả: Thái Quác Máu
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 21:09

Hai mái bán năm xáa
Mát đêm váa gió lái váa máa,

Dái i ngán đèn má, trong gian nhà nhá,
Hai cái đáu xanh ká nhau than thá; -- ``
Ôi đôi ta, tình tháng nhau thì ván náng,
Má láy nhau hán đáa không đáng:
Đá đán nái tình trác phá sau,
Chi báng sám liáu mà buông nhau !" -- ``
Hay nói mái bác làm sao chá !
Buông nhau làm sao cho ná ?
Tháng đác cháng nào hay cháng áy,
Cháng qua ông Trái bát đôi ta phái váy !
Ta là nhân ngái, đáu phái vá cháng,
Má tính chuyán tháy chung !"

Hai mái i bán năm sau,
Tình cá đát khách gáp nhau:
Đôi cái đáu đáu bác.
Náu cháng quen lung,
Đá có nhìn ra đác ?
Ôn chuyán cũ mà thôá
Liác đáa nhau đi rái,
Con mát còn có đáu --

(Phan Khôi)

Th&#i trai tr&# , tôi th&# y nhi&# u ông bà già, đã già g&# n s&# m bánh chè mà v&# n còn l&# y nhau. Tôi v&# a ng&# c nhiên, v&# a n&# c c&# i, t&# nghĩ “già r&# i còn làm ăn” gì đ&# c n&# a mà bày đ&# t yêu đ&# ng!”

Tôi đem ý nghĩ &# y nói v&# i Ngo&# i tôi, lúc &# y bà g&# n b&# y m&# i..

Ngo&# i tôi nói: “Cháu h&# ng bi&# t, ch&# chuy&# n tình yêu thì ng&# i nào đ&# u g&# i còn có máu thì còn mu&# n yêu và mu&# n đ&# c yêu.”

Cách nay vài năm, tôi g&# p ng&# i b&# n vong niên, m&# t nhà th&# l&# ng l&# y, tu&# i g&# n chín ch&# c, ông có ng&# i yêu ngoài sáu ch&# c, tôi l&# i h&# i: “Anh già r&# i còn gì n&# a đâu mà yêu v&# i y&# t?” Ông b&# n tôi c&# i h&# n nhiên, đáp: “&# tu&# i nào mà có ng&# i đ&# mình yêu và đ&# c ng&# i yêu mà không thích anh?”

H&# i đó, nghe Ngo&# i nói, tôi không ph&# n đ&# i, nh&# ng không tránh đ&# c t&# c c&# i th&# m. Tôi mu&# n h&# i: “ông Ng&# ai m&# t lâu r&# i, bà Ngo&# i có mu&# n yêu ai n&# a không?” Nghĩ là v&# y, nh&# ng tôi ch&# ng có gan đ&# ng nên không dám h&# i.

Bây giờ tôi đã sáu lăm, có m&# i đ&# a con, v&# i đàn cháu n&# i, ngo&# i g&# n b&# n m&# i đ&# a. Tôi đ&# n M&# , v&# a m&# i sáu năm. Tôi nh&# rõ nh&# v&# y là năm tôi đ&# n M&# cũng là năm bà N&# i bà Ngo&# i lữ cháu qua đ&# i. Tôi qu&# nh qu&# t&# đó. &# vào cái tu&# i x&# p x&# năm m&# i mà “m&# cô”, l&# i m&# cô v&# trên cái x&# d&# th&# a v&# t ch&# t, nhi&# u cảm đ&# n&# y. Lòng tôi r&# t khó ch&# u và ph&# i tranh đ&# u th&# ng xuyên tr&# c s&# cảm đ&# quái ác kia.

Tôi ch&# u đ&# ng nh&# v&# y g&# n tám, chín năm. Th&# i gian &# y là m&# t chu&# i dài đáng kinh s&# cho m&# t con ng&# i còn sung mãn v&# th&# l&# c, nh&# ng l&# i thi&# u th&# n v&# tình c&# m. M&# t th&# tình c&# m đòi h&# i ph&# i đ&# c đáp &# ng t&# m&# t ng&# i không cùng gi&# i tính.

Nh&# m&# i s&# v&# t, s&# c ch&# u đ&# ng trong lòng tôi cũng có gi&# i h&# n. M&# t hôm lòng khao khát trong tôi phát hi&# n ra nh&# c đ&# m c&# a biên gi&# i đó, nó len l&# i chui ra ngoài và ch&# ng đ&# ng đ&# ng, tôi quy&# t đ&# nh đ&# ng báo tìm b&# n b&# n ph&# ng, v&# i hi v&# ng tìm đ&# c ng&# i b&# n già cùng c&# nh ng&# s&# m hôm tâm s&# cho đ&# bu&# n. N&# u có th&# cùng ti&# n t&# i đ&# h&# h&# bên nhau.

Sau khi vi&#t n&#i dung l&#i rao tìm b&#n, g&#i cho t&# t&# p chí đ&# a ph&#&#ng. Tr&# vào phòng, lòng tôi c&# m th&# y vui vui, đ&#ng tr&#&c g&#&ng ng&# m nghĩa, tôi th&# y vóc dáng mình cũng còn “ngon lành ra ph&#t”, g&#&ng m&# t cũng đ&# y đ&# n, mái tóc v&# n tiêu nhi&# u h&# n mu&# i, râu ria nh&# n nh&# i, chung chung cũng còn tí “có lý v&# i đ&# i”. Tôi m&# m c&#&i r&# i ch&# t gi&# t mình, cái hàm răng ch&# còn h&# n m&#&i cái. Tôi nghĩ, mình ph&# i làm l&# i hàm răng. Th&# là sáng hôm sau, tôi đi tìm m&# t ông nha sĩ.

Ngày t&# p chí Ki&# n Th&# c Ph&# Thông Dân Vi&#t phát hành, đúng vào ngày h&# n tôi đ&# n phòng m&# ch nha sĩ, nên quên ph&# c nó đi. Khi v&#, tôi v&# a b&#&c vào nhà th&# y trên chi&# c sofa đôi &# phòng khách, v&# ch&# ng th&# ng con Út đang ng&# i bên nhau. Đ&# a cháu n&# i ba tu&# i ch&# y t&# i ch&# y lui bên cha m&# nó. Th&# y tôi, chúng nhìn tôi r&# i ng&# nhau t&# m t&# m c&#&i có v&# khác &#. Tôi làm nh&# không quan tâm đ&# nh b&#&c vào phòng thì v&# th&# ng Út nói:
- Th&# a Ba, có t&# Dân Vi&#t m&# i nè ba!

Trong khi tôi đ&# a tay l&# y cu&# n t&# p chí t&# tay con dâu Út thì th&# ng ch&# ng nó nhìn tôi c&#&i, nói:
- Con đ&# c th&# y l&# i rao tìm b&# n c&# a Ba, nh&# ng con nghĩ Ba vi&# t nh&# v&# y ch&# a đ&# .

Tôi m&# t&# báo, ch&# n m&# c “Tìm b&# n b&# n ph&#&ng”, dò l&# i rao c&# a mình, đ&# c nh&# m: “Đàn ông 65 tu&# i, góa v&# 16 năm. Hi&# n đang s&# ng v&# i ng&#&i con Út. Kinh t&#, tài chính trung bình. Tìm b&# n gái cùng l&# a tu&# i, cùng hoàn c&# nh. N&# u h&# p s&# ti&# n xa h&# n. Th&# v&# ...”

Đ&# c xong, tôi nhìn nó, h&# i:

- Ba đ&#ng nh&# v&# y là đ&# r&# i. Con nói thi&# u là thi&# u ch&# nào?

Trong khi th&# ng con Út tôi c&#&i ng&# t ngh&# o, thì v&# nó v&# a c&#&i v&# a đ&#p thay ch&# ng:

- H&# i này, đ&# c báo th&# y Ba rao tìm b&# n, &# nh nói v&# i con, sao Ba không ghi thêm câu “Đ&# ng&# m nhau trong lúc vui và khi ch&# t có thêm ng&#&i khóc!”

Tôi b&# t c&#&i vì l&# i ch&#m ch&# c c&# a t&# i nó. Và tôi ch&# t nghĩ, cái t&# t&#&ng c&# a th&# ng Út nh à tôi, “đ&# ng&# m khi vui và...” Sao mà nó gi&# ng h&# t v&# i cái ý c&# a tôi g&# n năm m&#&i năm v&# tr&#&c, “già r&# i còn làm ăn gì đ&#&c mà bày

đ t...”

Tôi không nhớ rõ bao lâu, dường như hai tuần sau thì phải, tôi nhận được bưu kiện lá thư của “những người bạn gái cùng trường học như tôi”.. Trong đó có một lá đáng chú ý nhất, tôi đọc đi đọc lại nhiều lần. Người gửi viết:

“Ngày..

Kính gửi ông,

“Hân hạnh biết ông qua mặt “tìm bạn bè những”. Lần đầu tiên viết thư cho một người không quen biết, tôi cảm thấy e ngại và bối rối. Sẽ dĩ nhiên tôi nghĩ vì tôi muốn được giao thiệp với ông để trao đổi tâm tư và học hỏi thêm những điều hay, cái đẹp của bạn bè những. Hy vọng thư tôi gửi đem lại cho ông niềm vui nho nhỏ và ông sẽ hồi âm với tôi lòng chân thành.

Một câu chuyện bất ngờ ông nhận được, những người bạn cũ của tôi sau này. Tôi không ao ước gì hơn là có được một người bạn tri kỷ cùng chung lý tưởng, hăng hái, thành thật đấu tranh trên bước đường đời còn lại trên mặt đất tha hương. Ngoài ra, tôi không ao ước gì hơn nữa. Vì sự thật tôi đã trải qua nhiều đau khổ đáng cay nên mãi đến bây giờ vẫn còn buồn chán.

Tôi nghĩ tài năng, danh vọng không bao giờ đem lại hạnh phúc lâu dài mà chỉ có sự chân thật mới đem lại cho chúng ta một tình bạn cao đẹp đáng quý trọng mà thôi. Riêng tôi, với những tính tình sẵn có của một người phàm. Á Đông thuở xưa hăng hái, đăm đăm và chung thủy, hy vọng sẽ được làm người bạn gái của ông sau này và mãi mãi...

Tôi là cậu bé sinh trưởng trong hẻm Gia Long ngày xưa, sau khi tốt nghiệp đại học, lập gia đình với một thiếu nữ gia xuất thân và đã tan vỡ từ năm 1974, vì không chịu được sự đau khổ triền miên của ông chế độ hào hoa, nhiều nhân tình...

Tôi và các con qua Mỹ theo đoàn gia đình do người chị ruột tôi lãnh trên 25 năm nay. Hiện các con tôi đã thành tài và có sự nghiệp, lập gia đình, nhà cửa khang trang. Tôi không còn lo lắng gì cho chúng nữa. Duy có một điều là tôi vẫn còn cô đơn và buồn chán vì từ trước đến nay, tôi chưa hề tìm được bạn tri kỷ như tôi đã từng ao ước. Cái ao ước như bé có được một người bạn đời chân thật, chất thật thôi ông!

Tình Già

Tác Giả: Thái Quác Máu
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 21:09

Đó là sä thät cäa lòng tôi. Tôi không dám vì tä gì nhäu hän sä làm phän ông chẳng? Vì läi, vì cä làm đäu tiên bao giờ cũng khó, khi ta chäa bät đäng đi nä cä bäc cäa nó. Dù sao tôi cũng rät mong nhän đäc thä ông mät ngày gän đây đä chúng ta có đäp hàn huyên cùng nhau trong nhäng lúc cô đän buän thäm...

Xin phép ông cho tôi đäng bút. Hän nhäng cánh thä sau sä dài và vui vì hän.
Thành thät chúc ông nhäu may män trên đäng đäi.
Ngä i bän mäi cäa ông

Trän Ngäc Lan Häng”

Tôi đäc đi đäc läi lá thä nhäu län. Näi dung cäa nó làm tôi thích thú.
Ngä i đäp trong trang thä có nhäng đäc đäm täng đäng vä häc läc, hoàn cänh, cô đän... và nhät là cũng mong có mät ngä i bän thành thät đä chia sä vui buän... cũng nhä tôi. Tôi “chäm” ngay ngä i đäp có cái tên đäp đäng y.

Tôi vào phòng, khóa cäa, tránh sä quäy phá tä thäng cháu näi. Tôi viết thä cho ngä i đäp mäi quen. Vì muän träi tâm tä qua trang giäy, tìm läi chút đä âm cäa thäi träc bäc giäng đäi häc. Tuy già nhäng chúng tôi cũng biät lãng män chä bä! Tình yêu không phân biät tuäi tác nên ä bät cä läa tuäi nào cũng nôn nao, räo räc nhä nhau.

Chúng tôi thäa thuän không phone mà chä thä cho nhau. Hä thäng bäu đän ä Hoa Kä làm cho cä hai chúng tôi rät hài lòng. Mäi xä chiäu chúng tôi đäc thä nhau. Thä đi thä läi chäng hän tháng, tình cäm biäu hiän, rõ nét qua täng cánh thä. Chúng tôi gäi änh cho nhau. Khi gäi täm änh đän “cô C” gän bän mä i năm vä träc, tôi cän thän chän mät täm änh väa ý nhät, “bä trai” nhät räi cäm cäi viết vào đó, “Trao Lan Häng, ngä i đäm đän cho anh nguän vui và hänh phúc.”

Đäi läi, tôi cũng nhän đäc täm änh cäa ngä i thäng. Trong änh, đäi läng kính lúp, tôi thäy ngä i phän änh đäp, tuäi trên đäi năm mä i, mäc thäi trang, mái tóc dài chäy xuäng ngäp bä läng, kiäu tóc gäi nhä giäng đäng đäi häc xa xäa. Trong änh, ngä i đäp đäng trên lan can nhà.

Tình Già

Tác Giả: Thái Qu&#c M&#u
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 21:09

Tôi r&#t thích thú vì &#c v&#ng c&#a mình đã đ&#t thành. Tôi vi&#t th&# cho nàng, h&#n ngày g&#p m&#t. Hôm sau, tôi nh&#n đ&#c h&#i đáp.. Nàng vi&#t:

“Anh c&#a em,

Không gì vui s&#ng b&#ng khi nh&#n đ&#c th&# anh. H&#ng mong anh &#ng gi&# đó! Anh bi&#t không anh?

Đã lâu &#m r&#i trên ba ch&#c năm nay, H&#ng ch&#a bao gi&# bi&#t mong đ&#i ai mà bây gi&# H&#ng đang mong ch&# anh, ch&#ng &# tình H&#ng đ&#i v&#i anh nh&# th&# nào. Anh &#i, H&#ng h&#i h&#p quá..!

Theo ý anh, H&#ng quy&#t đ&#nh ch&#n ngày... chúng mình g&#p nhau. H&#ng s&# dành tr&#n v&#n ngày &#y bên anh.

Nh&# anh nhé, gi&# &#y, ngày &#y nha anh!

Đêm v&# anh ng&#, m&#ng nh&# em nha!

Hôn nh&#u,

Lan H&#ng c&#a anh.”

Đ&#c th&# xong, tôi th&#y lòng r&#n ràng khôn t&#. Nói ra s&# l&# tr&# chúng c&#&#i, ch&#ng hi&#u sao lòng tôi lúc b&#y gi&# r&#o r&#c y chang nh&# h&#i m&#i bi&#t yêu &#n đ&#u. Tôi ch&#t nh&# đ&#n &#i c&#a bà Ngo&#i tôi, và tôi th&#m ph&#c chính mình đã không h&#i Ngo&#i: “Già r&#i, còn “làm ăn” gì đ&#c mà bày đ&#t yêu đ&#ng!”

Tôi ng&#m g&#ng,tóc h&#i dài, tôi đi c&#t ngay.Ch&# còn kho&#ng m&#&#i tám ti&#ng đ&#ng h&# n&#a là chúng tôi g&#p nhau.Tôi ch&#n s&#n b&# veston đ&#p nh&#t, chi&#c càv&#t xinh nh&#t, tìmquanh không bi&#t cái k&#p càv&#t bi&#n đâu r&#i.

Tôi phóng xe ra ti&#m, nhân ti&#n đi r&#a luôn chi&#c xe.

Sáng hôm sau, tôi đ&#y th&#t s&#m. Tr&#&#c g&#ng, nh&#ng s&#i râu lún phún trên c&#m b&# tôi t&#n tình c&#o nh&#n nh&#i, c&#o đi c&#o &#i nhi&#u &#n, c&#o đ&#n n&#i da m&#t nghe ran rất m&#i thôi.

Tôi &#y hàm răng gi&# ra, s&#m soi, lau chùi &#n n&#a, g&#n vào hàm, m&#m mi&#ng c&#&#i, hàm răng đ&#u đ&#n tr&#ng bóng nhô ra.Tôi hài lòng v&# nó. X&#t lên đ&#u chút keo, tôi ch&#i đi,ch&#i &#i nh&#ng s&#i tóc hi&#m hoi, c&# tình che đ&#u mái đ&#u hói c&#a mình, nh&#ng tôi th&#t v&#ng. Thôi k&#, tr&#i sinh sao ch&#u v&#y! Tôi t&# an &#i, “đ&#u sao t&#ng tá c&#a mình v&#n còn có lý v&#i đ&#i”.

Tôi đ&#nh b&#&#c ra c&#a, th&#ng Út đang ng&#i v&#a xem TV v&#a u&#ng cà phê sáng. Nó th&#y tôi ăn m&#c t&#m t&#t, dáng đi&#u l&#ng x&#ng, bèn c&#&#i h&#i:

- Hôm nay ba đi g&#p Mommi h&# ba?

Tình Già

Tác Giả: Thái Qu&#c M&#u
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 21:09

Tôi làm gì ng nghiêm kh&#c:

- Chuy&#n c&#a ba, con đ&#ng có xen vào.

V&#y mà nó còn c&#&#i ti&#p:

- Con có dám nói gì đâu! Th&#y Ba vui, con chúc m&#ng Ba mà! Ba cho con g&#i i&#i chào Mommi nha Ba!

R&#i nó ôm con nó vào lòng nói n&#ng:

- Con ngoan! B&#a nay ông N&#i đi coi m&#t v&#, ít lâu n&#a ông r&#&#c bà N&#i v&# cho con. Hôm nay, con h&#ng đ&#&#c vào phòng l&#c l&#o th&# t&# c&#a bà N&#i nha!

Nói xong nó nhìn tôi c&#&#i, đ&#ng lên dang r&#ng hai tay hát:

“Tình yêu, ôi tình yêu,
Tình yêu làm cho lòng ta xôn xao,
Làm cho lòng ta nôn nao,
Làm cho gi&# đây ta chao dao
Vì đêm qua ta không ng&#
Ta cảm &#n tình yê...ê...ê...u...u!

Tôi không bi&#t nó “sáng tác” l&#i ca qu&# quái đó h&#i nào. Nh&#ng qua l&#i nó “d&#n dò” đ&#a cháu n&#i, tôi bi&#t ch&#c m&#t đ&#u là nó đã lên đ&#c th&# Lan H&#&#ng g&#i cho tôi.. Đúng là “th&#ng con ch&#t b&#m”!

M&#i đ&#t tay vào n&#m c&#a, tôi l&#i nghe con dâu nói v&#i ch&#ng nó:

- Anh k&# quá, c&# “phá” Ba hoài. Mình nên thông c&#m tu&#i già cô đ&#n c&#a Ba ch&# anh!

Quay nhìn tôi, nó ti&#p:

- Con chúc ba đi ch&#i vui v&#. Ba lái xe c&#n th&#n nha Ba!

Đúng là con dâu c&#a tôi hi&#u th&#o, khôn ngoan ra ph&#t. Nó bi&#t nói

nh&#ng l&#i làm v&#a ý “ông già ch&#ng”. Tôi b&#&#c ra ngoài, kéo c&#a &#p l&#i.

“H&#ng dè, con v&# th&#ng Út coi v&#y mà bi&#t đ&#u. Đúng là khi ch&#n c&#&#i nó cho th&#ng nh&#, mình

Tình Già

Tác Giả: Thái Qu&#c M&#u
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 21:09

đã không lạ m.” Tôi nghĩ, lòng cảm thấy vui vui.

Trời Đông năm nay thật lạnh, lạnh dai dẳng, lạnh lòng.
Lòng tôi thì khác, cảm áp làm sao!

Tôi lên xe máy. Chạy gần ba mươi phút nữa, nó – chiếc xe, sẽ có người đi tiếp người chiếc ghế bên cạnh “lão tài xế”. Trên đường tôi huyết sáo mặt bên nhấc tình, lòng cảm thấy khoan khoái vô cùng.

Tôi phóng xe với tốc độ mà mỗi khi có việc hai tía con cùng đi, người bên cạnh thì ngút, tôi thì người nhấc nhấc nó, “Con chạy với a thôi, đâu cần chạy nhanh như vậy!”

Xe vào Exit chạy đến, tôi lấy túi giấy hàng đợi trình thì sẽ trong túi ra xem, bắt người tay lái chào chào, chiếc xe hơi chạy trên đường. Tôi nhấc mấc,
“... quố trái, đến đường A, quố phải, gặp đường..... Đây rồi, sẽ Z đúng rồi...”

Xuống xe, cần thì nhấc chàng trai đi làm rồi trở về khi vào cửa nhà nhấc gia, tôi vuốt ve áo quố cho thoải mái, giữ thái độ bình thường, sẽ a tởng, “đường b” đi vào.

Ngôi nhà thật sang trọng, theo lối kiến trúc hiện đại, không cần bích chuông, tôi gõ nhấc vào cửa. Chạy tiếng gõ cửa, cánh cửa mở ra. Nàng chạy sẽ.

Trở về mặt tôi, người đàn bà khoanh sáu chục, vóc người mảnh khảnh, làm da trắng ngời, mặt đỏm dài, trang điểm nhấc, nét quý phái biểu hiện trên gương mặt mà nét thanh tú ngày nào còn phớt phớt đâu đây. Chiếc mũi thon, thẳng, kín đáo trên gương mặt trái soan đẹp đẽ, sáng sẽ, trí thức đẹp người kính lão đẹp tiếng.

Tôi hỏi:

- Chào bà. Thấy bà tôi mừng gặp Lan Hương.

Người đàn bà nói:

Tình Già

Tác Giả: Thái Qu&#c M&#u
Thứ Ba, 09 Tháng 2 Năm 2010 21:09

- Xin chào ông, xin lỗi, ông là...

Tôi tiếp lời:

- Tôi là Tân, Nguyễn Đ&#i Tân.

Ng&#i đàn bà c&#i khoe hàm răng trắng, đ&#u nh&# h&#t b&#p:

- Hân h&# nh&# đ&# c g&#p anh. Em là Lan H&#ng.

Tôi h&#i gi&#t mình, thoáng chút ng&#ngàng. “Bà c&#” tr&#c m&#t tôi ph&#ng ph&#t nét đ&#p ng&#i trong
nh&# mà Lan H&#ng đã g&#i tôi, nh&#ng th&# ch&#t già h&#n nhi&#u. Còn t&#m nh&# cho th&#y “ng&#i đ&#p
c&#a tôi” ch&# kho&#ng trên đ&#i năm ba. Ai ng&#... Có lẽ Lan H&#ng nh&#n ra ý tôi, nàng c&#i nói:

- T&#m hình em g&#i đ&#n anh, ch&#p h&#i em năm m&#i hai tu&#i, g&#n m&#i năm nay em không có
ch&#p hình. Xin lỗi anh!

Đúng là nàng đã d&#i. Nh&#ng tôi ch&#ng d&#i nàng là gì! Khi g&#i nh&# nàng tôi cũng lạ, ch&#n t&#m
nh&# “bô nh&#t” ch&#p h&#n m&#i năm tr&#c. “Đúng là v&# quýt dày g&#p móng tay... s&#t”. Mà h&#ng
sao, nàng c&#a mình r&#t đ&#p lão. Tôi nghĩ.

Chúng tôi cùng ng&#i xu&#ng. Trong khi tôi còn phân tâm, Lan H&#ng c&#t tiếp. Gi&#ng nàng êm
nh&# lỗi vẫn trên nh&#ng cánh th&# g&#i đ&#n tôi. Nàng khéo léo:

- Em có c&#m t&#ng, đ&#ng nh&# anh già đ&#n h&#n t&#m hình em có đ&#c.

Tôi không biết nàng nói th&#t hay là đ&# trách khéo tôi, “anh cũng nh&# em thôi, v&#y mà còn trách
ng&#i ta.” May thay! nàng đã giúp tôi trả lời:

- Sáu lăm tu&#i mà trông anh còn trẻ, khỏe mạnh nh&# trên năm m&#i. Em rất mừng!

Tôi tiếp lời ng&#i đ&#p:

- Em rất đ&#p và quý phái. Đ&#c em ch&#p nh&#n anh làm ng&#i b&#n đ&#i, anh rất vui mừng!

